

Znak: PNW-II.310.1.2019

Interpretacja indywidualna

Prezydent Miasta Kielce działając na podstawie art.14j §1, art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900 z późn. zm.) w związku z art. 1c ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1170, z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku [REDAKTION] z dnia 29 maja 2019 r. (data wpływu 30.05.2019 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego, co do którego w dniu 30.08.2019 r. została wydana indywidualna interpretacja podatkowa uchylona wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 19.12.2019 r. sygn. akt I SA/Ke 406/19 w punkcie 3, w zakresie w jakim organ uznał stanowisko wnioskodawcy jako nieprawidłowe stwierdza:

- w odniesieniu do stanu faktycznego przedstawionego we wniosku o udzielenie indywidualnej interpretacji podatkowej, dotyczącego obowiązku opłacania przez [REDAKTION] podatku od nieruchomości z tytułu budowli zrealizowanej w ramach projektu [REDAKTION] [REDAKTION] że:

- 1) stanowisko Wnioskodawcy – będącego zarządcą przymusowym ustanowionym przez Sąd w postępowaniu zabezpieczającym o wydanie przedmiotu dzierżawy dotyczące opłacania podatku od nieruchomości (od budowli wchodzących w skład sieci [REDAKTION]) – **jest prawidłowe w obowiązującym stanie prawnym.**

Uzasadnienie

W dniu 30 maja 2019 r. do tut. organu podatkowego wpłynął wniosek [REDAKTION] [REDAKTION] o wydanie interpretacji indywidualnej w kwestii powstania obowiązku podatkowego, obowiązku składania deklaracji na podatek od nieruchomości (od budowli wchodzących w skład sieci [REDAKTION]) i opłacania tego podatku przez [REDAKTION]. W dniu 30.08.2019 r. organ podatkowy wydał indywidualną interpretację w przedmiotowej sprawie, uznając stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe w zakresie powstania obowiązku podatkowego oraz obowiązku składania deklaracji (pkt 1 i 2 interpretacji) oraz za nieprawidłowe w zakresie opłacania tego podatku (pkt 3 interpretacji). Wydana interpretacja została zaskarżona przez Wnioskodawcę w części, tj. w zakresie

w którym Prezydent Miasta Kielce uznał za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy dotyczące obowiązku opłacania podatku od nieruchomości od budowli wchodzących w skład sieci [REDAKTURA] (pkt 3 interpretacji). Wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 19 grudnia 2019 r. sygn. akt I SA/Ke 406/19 wydana interpretacja została uchylona w punkcie 3. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd wskazał, iż organ naruszył art. 14c § Ordynacji podatkowej, a interpretacja w zaskarżonym zakresie nie zawiera właściwej oceny stanowiska Wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. W rezultacie, Sąd zalecił organowi przy ponownym rozpoznaniu sprawy, uwzględnienie rozważań Sądu zawartych w wyroku i udzielenie w prawidłowy sposób odpowiedzi na zadane trzecie pytanie, tj. co do obowiązku opłacania podatku mając na względzie przepisy prawa podatkowego określające prawnopodatkową sytuację Wnioskodawcy jako zarządcy przymusowego sieci. Doręczenie prawomocnego orzeczenia wraz z aktami sprawy do organu podatkowego nastąpiło w dniu 04.03.2020 r.

Zgodnie z treścią art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 2325, z późn. zm.) ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie organ, którego działanie było przedmiotem zaskarżenia, chyba że przepisy prawa uległy zmianie. W okresie od dnia wydania wyroku przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach do dnia sporządzenia niniejszej interpretacji podatkowej, stan prawny nie uległ zmianie poza przedłużeniem terminu do wydania interpretacji na podstawie art. 31g ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020 r., poz. 374). Uwzględniając treść wyroku WSA z dnia 19 grudnia 2019 r., ocenę prawną i wskazania zawarte w jego uzasadnieniu, w niniejszej interpretacji podatkowej, organ ponownie rozpatrzył wniosek w części dotyczącej obowiązku [REDAKTURA] jako zarządcy przymusowego sieci szerokopasmowej do opłacania podatku od nieruchomości.

Interpretacja dokonana została w oparciu o przedstawiony przez Wnioskodawcę następujący stan faktyczny:

[REDAKTURA] jest jednostką samorządu terytorialnego – w myśl przepisów ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa. Jednocześnie jest właścicielem Sieci [REDAKTURA] powstałej w ramach projektu finansowanego częściowo ze środków pochodzących z funduszy europejskich. W celu realizacji projektu w 2015 roku została zawarta umowa partnerstwa publiczno-prywatnego, na mocy której operowanie siecią, w tym świadczenie usług z wykorzystaniem sieci na rzecz operatorów telekomunikacyjnych zostało powierzone Operatorowi Infrastruktury.

Operator Infrastruktury dzierżawił od [REDAKTURA] Sieć, ale w związku z nieregulowaniem czynszu dzierżawnego [REDAKTURA] rozwiązało umowę dzierżawy. Operator jednocześnie odmówił zwrotu przedmiotu dzierżawy w związku z czym [REDAKTURA] wystąpiło z pozwem do sądu powszechnego o zwrot sieci z jednoczesnym wnioskiem o zabezpieczenie przedmiotu roszczenia poprzez ustanowienie na czas trwania postępowania sądowego zarządu

przymusowego nad Siecią i wyznaczenie [REDAKTOWANE] jako zarządcy. Postanowieniem z dnia 4 stycznia 2019 r. (sygn. akt I C 2995/18) Sąd Okręgowy w Kielcach I Wydział Cywilny orzekł o ustanowieniu zarządu przymusowego i jako zarządcę przymusowego wskazał [REDAKTOWANE], które z dniem 1 marca 2019 r., na podstawie protokołów podpisanych w lutym 2019 r., przejęło od Operatora Infrastruktury, dostęp do sprzętów oraz urządzeń, klucze do węzłów i studni, klucze licencyjne, karty kodowe, dostęp do systemów informatycznych, skany umów oraz inne dokumenty i informacje pozwalające na dalszą niezakłóconą i ciągłą eksploatację Sieci.

Obecnie [REDAKTOWANE] jest jednocześnie właścicielem Sieci i jej zarządcą przymusowym. Realizując projekt [REDAKTOWANE] wykonuje działalność w zakresie telekomunikacji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci usług telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2062 ze zm.), które w ocenie [REDAKTOWANE] stanowi zadanie własne o charakterze użyteczności publicznej.

Pismem z dnia 19 sierpnia 2019 r. (odebrany w dniu 21-08-2019 r.), tut. organ podatkowy zwrócił się do Wnioskodawcy o uzupełnienie wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej poprzez dodatkowe wyjaśnienie stanu faktycznego. W dniu 28-08-2019 r. [REDAKTOWANE] przedstawiło żądane dokumenty w postaci protokołów przejęcia zarządu przymusowego nad siecią [REDAKTOWANE] oraz aneksu do umów o świadczenie usługi administrowania siecią [REDAKTOWANE] oraz wyjaśniło, iż Operator Infrastruktury z dniem 1 marca 2019 r. wydał [REDAKTOWANE] zarząd przymusowy nad siecią na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 4 stycznia 2019 r.

W oparciu o tak przedstawiony stan faktyczny, Wnioskodawca zadał następujące pytanie:

„czy prowadzenie działalności w zakresie telekomunikacji polegającej na dostarczaniu infrastruktury telekomunikacyjnej oraz usług korzystania z sieci telekomunikacyjnej na rzecz operatorów telekomunikacyjnych w ramach realizacji projektu [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE], stanowiącej zadanie własne o charakterze użyteczności publicznej przez [REDAKTOWANE], będące jednocześnie właścicielem sieci jak i zarządcą przymusowym tej sieci powoduje po stronie Wnioskodawcy powstanie obowiązku podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości od budowli zrealizowanej w ramach projektu, a w konsekwencji obowiązku składania deklaracji na podatek od nieruchomości i opłacania tego podatku”.

Wnioskodawca przedstawił jednocześnie własne stanowisko w sprawie w którym stwierdził, iż:

(...) „na [REDAKTOWANE] jako właścicielu oraz zarządcy przymusowym sieci, nie ciąży obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości od budowli wchodzących w skład Sieci [REDAKTOWANE]. Tym samym brak jest podstaw do składania deklaracji na podatek od nieruchomości z tego tytułu i opłacania tego podatku przez [REDAKTOWANE]”.

Dokonując ponownej interpretacji, organ ograniczył się do odpowiedzi na pytanie Wnioskodawcy dotyczące obowiązku opłacania podatku od nieruchomości od budowli wchodzących w skład sieci [REDAKTURA] (pkt 3 interpretacji z dnia 30.08.2019 r.), gdyż pozostała część interpretacji nie była objęta przedmiotem zaskarżenia. Na tak postawione pytanie Wnioskodawcy, organ po ponownej analizie przepisów prawa podatkowego, uznaje stanowisko Wnioskodawcy wskazane we wniosku o wydanie interpretacji za prawidłowe, w zakresie uznania, iż po stronie [REDAKTURA], będącego jednocześnie zarządcą przymusowym ustanowionym przez Sąd w postępowaniu zabezpieczającym o wydanie przedmiotu dzierżawy, **nie ciąży obowiązek zapłaty podatku od nieruchomości od budowli wchodzących w skład sieci [REDAKTURA]**.

Mając na względzie stan faktyczny przedstawiony we wniosku należy stwierdzić, iż [REDAKTURA] wykonuje działalność w zakresie telekomunikacji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci usług telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2062 z późn. zm.), na podstawie Uchwały nr XLII/763/10 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 25 października 2010 r. Ponadto [REDAKTURA] uzyskało wpis Prezesa UKE do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalności w zakresie telekomunikacji. Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 3 ust. 1 oraz art. 5 w/w ustawy działalność prowadzona przez [REDAKTURA] jako jednostki samorządu terytorialnego nie jest działalnością gospodarczą. Działalność ta należy do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego.

Stosownie do treści art. 4 ustawy Ordynacja podatkowa, obowiązkiem podatkowym jest wynikająca z ustaw podatkowych nieskonkretyzowana powinność przymusowego świadczenia pieniężnego w związku z zaistnieniem zdarzenia określonego w ustawach podatkowych. Określone w ustawach podatkowych obowiązki podatkowe mają publicznoprawny charakter, są obowiązkami osobistymi i nie mogą być znoszone czy modyfikowane przez umowy, czynności o charakterze cywilnoprawnym.

Zgodnie zaś z art. 3 ust.1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, podatnikami podatku od nieruchomości są:

- 1) właściciele nieruchomości lub obiektów budowlanych z zastrzeżeniem ust.3,
- 2) posiadacze samoistni nieruchomości lub obiektów budowlanych,
- 3) użytkownicy wieczysti gruntów,
- 4) posiadacze nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, jeżeli posiadanie:
  - a) wynika z umowy zawartej z właścicielem lub z innego tytułu prawnego, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości,
  - b) jest bez tytułu prawnego, z zastrzeżeniem ust. 2.

Z powyższych przepisów wynika, iż podatnikami podatku od nieruchomości od budowli są ich właściciele, posiadacze samoistni, a w odniesieniu do budowli stanowiących własność

Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego posiadacze zależni lub bez tytułu prawnego.

Zarządca przymusowy, który zarządza cudzym majątkiem nie może być zaliczony do żadnego z podmiotów wskazanych w art. 3 ust. 1 u.p.o.l. Nie wykonuje on uprawnień podmiotowych (właściciela, dzierżawcy) względem przedmiotu zabezpieczenia, lecz wyłącznie świadczy usługi bieżącego utrzymania i eksploatacji. Do obowiązków zarządcy przymusowego należy wykonywanie czynności niezbędnych do utrzymania prawidłowego gospodarowania i użytkowania przedmiotu sporu do czasu jego prawomocnego zakończenia. Należy zatem przyjąć, iż zarządca przymusowy zarządza cudzym mieniem, a odbiorcami jego usług są obie strony sporu cywilnoprawnego. Zgodnie z art. 940 § 1 K.p.c., ustawa nakłada na zarządcę przymusowego obowiązek pokrywania z dochodów z nieruchomości m.in. bieżących należności podatkowych z nieruchomości. W/w przepis nie świadczy jednak o tym, że to zarządca jest posiadaczem samoistnym i tym samym podatnikiem podatku od nieruchomości. Na [REDAKTOWANE] jako zarządcy przymusowym nie spoczywa zatem ani obowiązek składania deklaracji podatkowej, ani obowiązek zapłaty podatku od nieruchomości oddanych w zarząd.

Na podstawie art. 6 ust. 9 pkt 1 i 3 u.p.o.l. osoby prawne są zobowiązane do składania deklaracji podatkowych, dokonania samoobliczenia podatku zgodnie z deklaracją i jego zapłaty. Deklaracja podatkowa zawiera obok oświadczenia wiedzy o przedmiocie i podstawie opodatkowania również oświadczenie woli podatnika w zakresie przekształcenia z mocy prawa istniejącego obowiązku podatkowego w zobowiązanie podatkowe. Zgodnie z art. 21 § 2 ustawy Ordynacja podatkowa, obliczony w deklaracji podatek jest podatkiem do zapłaty. Zobowiązanie podatkowe na podstawie art. 21 § 1 pkt 1 w zw. z § 2 Ordynacji podatkowej powstaje z dniem zaistnienia zdarzenia, z którym wiąże się powstanie takiego zobowiązania, a konkretyzuje się w złożonej przez podatnika deklaracji. Jeżeli określona osoba nie ma obowiązku składania deklaracji podatkowej, to nie ma także obowiązku konkretyzacji zobowiązania podatkowego, samoobliczenia podatku i jego zapłaty. [REDAKTOWANE] jako zarządca przymusowy nie ma obowiązku składania deklaracji, a zatem nie ma także obowiązku zapłaty podatku od nieruchomości. Określony w art. 940 § 1 pkt 4 k.p.c. obowiązek zarządcy przymusowego dokonywania wpłat bieżących należności podatkowych z dochodów z nieruchomości nie jest konsekwencją określonej sytuacji prawnopodatkowej zarządcy przymusowego, lecz jednym z obowiązków wynikających z pełnienia tej właśnie funkcji.

Mając powyższe na uwadze, stanowisko Wnioskodawcy - będącego jednocześnie zarządcą przymusowym ustanowionym przez Sąd w postępowaniu zabezpieczającym o wydanie przedmiotu dzierżawy - o braku obowiązku opłacania podatku od nieruchomości od budowli wchodzących w skład sieci [REDAKTOWANE], uznać należy za prawidłowe.

W tym stanie rzeczy w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia wniosku oraz na podstawie stanu faktycznego przedstawionego we wniosku orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie:

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach ul. Prosta 10, 25-366 Kielce, (w dwóch egzemplarzach – art. 47 w/w ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 2325) w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 §2 pkt 4a (art. 53 §1 w/w ustawy). Jednocześnie, zgodnie z art. 57a w/w ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczenia się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 §1 w/w ustawy) na adres: Urząd Miasta Kielce, Prezydent Miasta Kielce, Rynek 1, 25-303 Kielce.

PREZYDENT MIASTA

Bogdan Wentu